

ความหมายของสินทรัพย์ประจำ และ ขอบเขตการลงทุนในสินทรัพย์ประจำ

คำว่า "สินทรัพย์ประจำ" ตามพจนานุกรมไทย ของ นายมานิต มานิตเจริญ พิมพ์ครั้งที่ 4 พ.ศ.2514 ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า

ทรัพย์สิน หมายถึง สมบัติ สิ่งของเงินทองที่มีค่า
ประจำ หมายถึง อยู่ที่อยู่คงที่

Mr. Charles H. Griffin Thomas H. Williams และ Glenn A. Welsch ได้ให้คำจำกัดความของสินทรัพย์ประจำไว้ว่า

"สินทรัพย์ประจำ หมายถึง สินทรัพย์ที่ธุรกิจจัดหาไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในการดำเนินงาน เป็นระยะเวลาอันติดต่อกันหลาย ๆ ปี"¹

ดังนั้นพอจะกล่าวได้ว่า สินทรัพย์ประจำ หมายถึง สิ่งของที่มีค่า ที่ธุรกิจจัดหาเพื่อใช้ในการดำเนินงาน และจะต้องมีอายุการใช้งานเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ถ้ากิจการมีสินทรัพย์ประจำอยู่ แต่มิได้ใช้ประโยชน์ สินทรัพย์นั้นก็ไม่ควรถือเป็นสินทรัพย์ประจำ

คำว่า "เป็นสิ่งของที่มีค่า" เราควรจะให้ขอบเขตของคำว่า "มีค่า" นี้เป็นจำนวนเงินเท่าไร ผู้เขียนคิดว่าเราไม่ควรกำหนดค่าของสินทรัพย์ประจำให้แน่นอนลงไปว่าควรจะมีค่าตั้งแต่ 10,000 บาท หรือ 100,000 บาทขึ้นไป ความสำคัญของสินทรัพย์ประจำอยู่ที่ประโยชน์ในการนำมาใช้ในการดำเนินงาน และอายุการใช้งาน

สินทรัพย์ประจำ อาจแบ่งตามลักษณะของสินทรัพย์นั้น ๆ ได้หลายประเภท คือ

¹Charles H. Griffin, Thomas H. William and Glenn A. Welsch, Advanced Accounting, (Illinois: Richard D. Irwin, Inc., 1966) p.5.

1. สินทรัพย์ประจำชนิดที่มีตัวตน ได้แก่

ก. สินทรัพย์ประจำที่จับต้องได้ คือ สินทรัพย์ที่ให้ประโยชน์แก่กิจการได้เป็นเวลานาน ถึงแม้ว่าการใช้งานอาจจะก่อให้เกิดการสึกหรอขึ้นบ้าง แต่โดยสภาพทั่วไปของสินทรัพย์ชนิดนี้ยังคงอยู่ในรูปเดิม

สินทรัพย์ประเภทนี้ได้แก่ โรงงาน อาคาร เครื่องจักร และเครื่องมือเครื่องใช้ เป็นต้น

ข. สินทรัพย์สิ้นเปลือง สินทรัพย์ประเภทนี้ได้แก่สินทรัพย์ที่ค่อม ๆ หมดไปเมื่อถูกนำมาใช้ เช่น เหมืองแร่ บ่อน้ำมัน ป่าไม้ เป็นต้น

สินทรัพย์ประเภทนี้จะตัดจำหน่ายตามค่าของสินทรัพย์ที่ถูกนำมาใช้

นอกจากการแบ่งประเภทของสินทรัพย์ประจำชนิดที่มีตัวตนตามข้อ ก. และข้อ ข. แล้วสินทรัพย์ประเภทนี้อาจจะแยกออกได้อีกวิธีหนึ่งคือ

ก. สินทรัพย์ที่มีอายุการใช้งานไม่จำกัด เช่น ที่ดิน ซึ่งไม่มีการเสื่อมสภาพไปอย่างสินทรัพย์พวกเครื่องจักร หรือ สูญค่าไปอย่างสินทรัพย์พวกทรัพยากรธรรมชาติ ที่ดินอาจจะมีค่าเปลี่ยนแปลงได้เมื่อยานการค้าเปลี่ยนแปลง

ข. สินทรัพย์ที่มีอายุการใช้งานจำกัด ได้แก่สินทรัพย์ประเภทเครื่องจักร เครื่องมือต่าง ๆ ซึ่งเมื่อใช้ไปนาน ๆ ก็จะมีเสื่อมค่า หรือเมื่อไม่มีผู้นิยมใช้ ก็ย่อมหมดค่าลง

2. สินทรัพย์ประจำชนิดไม่มีตัวตน สินทรัพย์ประเภทนี้หมายถึงค่าใช้จ่ายที่มีลักษณะเป็นรายจ่ายลงทุน เป็นสิ่งที่จับต้องไม่ได้ เช่น ลิขสิทธิ์ ค่านิยม เครื่องหมายการค้า และค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งบริษัท เป็นต้น สินทรัพย์ประเภทนี้อาจแบ่งได้เป็น 2 พวก คือ

ก. พวกที่มีอายุจำกัด ได้แก่สินทรัพย์ไม่มีตัวตนที่เกิดขึ้นตามกฎหมาย เช่น เปตันท ลิขสิทธิ์ หรือตามสัญญาเช่าลิขสิทธิ์ เป็นต้น ซึ่งเมื่อครบกำหนดแล้วสินทรัพย์เหล่านี้ก็จะหมดค่าไป ดังนั้นจึงต้องตัดจำหน่ายต้นทุนของสินทรัพย์เหล่านี้ ตามอายุที่มีระบุไว้ในกฎหมาย หรือตามที่ระบุไว้ในสัญญา

ข. พวกที่มีอายุไม่จำกัด เช่น ค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งกิจการถึงแม้ว่าจะเป็น
สินทรัพย์ที่ไม่มีภาระหนี้สินไป แต่ในทางปฏิบัติก็มักจะนิยมทำการตัดจำหน่ายสินทรัพย์เหล่านี้
ตามวงบัญชี เช่นเดียวกับสินทรัพย์ประเภทที่มีอายุจำกัด

๕) { สินทรัพย์ประจำมีความสำคัญในค่านกนหมาย คือสามารถนำค่าเสื่อมราคาไปหักจากงบ
บัญชีการค่ากำไรและขาดทุน ก่อนเสียภาษีรายได้ได้ และอายุการใช้งานของสินทรัพย์ประจำ
ตามกฎหมาย (คำนวณได้จากอัตราภาษี) แตกต่างจากอายุการใช้งานของสินทรัพย์ประจำ ใน
ทัศนะของวิศวกร นักบัญชี นักการเงิน หรือบุคคลอื่น ๆ ซึ่งเราจะพิจารณาได้จากประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ข้างล่างนี้

ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 65 ทวิ ข้อ 2 ใ้กล่าวว่า

"ค่าสึกหรอ และค่าเสื่อมราคา ให้หักได้ไม่เกินกว่าอัตราที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา
การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคากังกล่าว ให้คำนวณหักตามส่วนเฉลี่ยแห่งระยะเวลา
ที่ทรัพย์สินนั้นมา"

ตามพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการหักค่าสึกหรอและค่า
เสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 22) พ.ศ. 2509 มาตรา 5 ใ้กล่าวว่า

"การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินตามมาตรา 65 ทวิ (2) แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 16)
พ.ศ. 2502 ให้หักได้ตามอัตราร้อยละของมูลค่าต้นทุนตามประเภทของทรัพย์สินดังต่อไปนี้ แต่ถ้
ตามวิธีการบัญชีซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใ้ช้ หักต่ำกว่าอัตราดังกล่าว ก็ให้หักเพียงเท่า
อัตรามวิธีการทางบัญชีซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใ้ช้ยุ่นั้น

1) อาคารถาวร	ร้อยละ 5	20 ปี
อาคารชั่วคราว	ร้อยละ 100	
2) <u>เครื่องปั้นและอุปกรณ์</u>	-	
<u>เครื่องปั้น</u>	ร้อยละ 33 $\frac{1}{3}$	3 ปี

3) ต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งแหล่ง
ทรัพยากรธรรมชาติที่สูญสิ้นไปได้ ร้อยละ 5 20 ปี

4) ต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งสิทธิการ-
เช่า
 กรณีไม่มีหนังสือสัญญาเช่า
 หรือมีหนังสือสัญญาเช่าที่มีข้อกำหนดให้ต่อ
 อายุการเช่าได้โดยเงื่อนไขในการต่ออายุ
 นั้นเปิดโอกาสให้ต่ออายุการเช่ากันได้ตลอด
 ไป ร้อยละ 10 10 ปี

กรณีมีหนังสือสัญญาเช่าที่ไม่มีข้อกำหนด
 ให้ต่ออายุการเช่าได้หรือมีข้อกำหนดให้ต่อ-
 อายุการเช่าได้เพียงระยะเวลาอันจำกัด
 แนนอน ร้อยละ 100 หารด้วยจำนวนปี
 อายุการเช่าและอายุที่ต่อได้
 รวมกัน

5) ต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งสิทธิในกรรมวิธี
สูตร กูควิล เครื่องหมายการค้า
สิทธิประกอบกิจการตามใบอนุญาต
สิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ หรือสิทธิอย่างอื่น
 กรณีไม่จำกัดอายุการเช่า ร้อยละ 10 10 ปี
 กรณีจำกัดอายุการเช่า ร้อยละ 100 หารด้วยจำนวนปี
 อายุการเช่า

6) ทรัพย์สินอย่างอื่นนอกจากที่กล่าวข้างต้น
และนอกจากที่ดินและสินค้า

ร้อยละ 20 5 ปี

กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาโดยใช้วิธีการทางบัญชี ซึ่งมีอัตราการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาไม่เท่ากันในแต่ละปีระหว่างอายุการใช้ทรัพย์สิน บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นจะหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาตามวิธีนั้นในบางปีเกินกว่าอัตราที่กำหนดข้างต้นก็ได้ แต่จำนวนปีอายุการใช้ของทรัพย์สินเพื่อการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาต้องไม่น้อยกว่า 100 หารด้วยจำนวนร้อยละที่กำหนดข้างต้น"

จากประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ และพระราชกฤษฎีกาที่กล่าวข้างต้นพอจะสรุปได้ว่า อายุการใช้งานของสินทรัพย์ประจำตามกฎหมายแล้วจะมีอายุอย่างน้อยที่สุดคือ 3 ปี สินทรัพย์ประเภทนี้คือ แกะ เครื่องบิน และอุปกรณ์เครื่องบิน ทั้งนี้เพราะสินทรัพย์ชนิดนี้มีการเปลี่ยนแปลงทางเทคนิคอยู่เสมอ เมื่อมีเทคนิคใหม่ คือ สามารถคิดค้นแบบหรือวิธีการใหม่ ๆ ขึ้นมาได้ เครื่องบินและอุปกรณ์เครื่องบินชนิดเก่าจะหมดค่าลง ส่วนสินทรัพย์ประจำประเภทอื่นมีอายุการใช้งานอย่างน้อยที่สุด 5 ปี

อายุการใช้งานของสินทรัพย์ประจำที่กล่าวข้างต้น เป็นอายุการใช้งานที่ตั้งขึ้นเพื่อบันทึกทางการบัญชี สำหรับประโยชน์ในการเสียภาษีรายได้ แต่อายุการใช้งานของสินทรัพย์ประจำ เพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจลงทุน ไม่ควรคำนึงถึงอายุการใช้งานตามกฎหมายอย่างเดียว ควรคำนึงถึงอายุการใช้งานตามสภาพของเศรษฐกิจด้วย เช่น การลงทุนซื้อเครื่องกลั่นน้ำมัน อายุการใช้งานตามกฎหมายให้อย่างน้อยที่สุด 5 ปี บริษัทอาจถือประโยชน์โดยการรีบัตต์จำหน่ายสินทรัพย์นี้ให้หมดภายใน 5 ปี แต่เมื่อนำอายุการใช้งานของสินทรัพย์นี้มาประกอบการตัดสินใจลงทุนแล้ว ควรพิจารณาตามลักษณะของธุรกิจและประเภทของสินทรัพย์ประจำนั้น ๆ อย่างในกรณีเครื่องกลั่นน้ำมัน อายุตามเศรษฐกิจควรเป็น 10 ปี หรืออย่างในกรณีเครื่องจักรสำหรับใช้ขุดผา เครื่องจักรชนิดนี้สามารถขุดผาได้ชนิดเดียว แต่เนื่องจากอุปสงค์ รสนิยมของตลาดผาเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ คือ ปีที่แล้วนิยม

ไซนาคิม ปีนินิยมไซนาฝ่าย ปีนานิยมมาโปลีเอสเตอร์ ปีนินอาจนิยมฆ่าลูกไม้ หรือไปต่อไป อาจนิยมไซนาในลอน เป็นต้น เมื่อความต้องการของผู้บริโภคเปลี่ยนบริษัทผู้ยอมจำนน ต้องเปลี่ยนเครื่องจักรสำหรับไซยอมผาควยในกรณีเช่นนี้ ถึงแม้ว่ากฎหมายจะอนุญาตให้ตัดค่าเสื่อมราคาไครอยละ 20 หรือเท่ากับมีอายุการใช้งานได้ 5 ปีก็ตาม ในการตัดสินใจลงทุนในสินทรัพย์ประจำประเภทนี้ ควรใช้อายุตามเศรษฐกิจคือประมาณ 3 ปี เท่านั้น

② | ขอบเขตการลงทุนในสินทรัพย์ประจำ

สินทรัพย์ประจำ เป็นสินทรัพย์ที่มีมูลค่าสูง ก่อนการตัดสินใจลงทุนแต่ละครั้ง ควรได้ศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้ละเอียดเพราะถ้าธุรกิจใดตัดสินใจผิดพลาดลงไปแล้ว ก็เท่ากับว่าธุรกิจนั้นต้องประสบความยุ่งยากทางด้านการเงินมาก ซึ่งอาจเป็นสาเหตุให้ธุรกิจนั้นถึงกับล้มละลายได้

การตัดสินใจลงทุนในสินทรัพย์ประจำของธุรกิจในต่างประเทศ เขาต้องศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ อย่างละเอียด เช่น มีการเปรียบเทียบการจัดหาสินทรัพย์ประจำจากทางเลือกหลาย ๆ ทาง ทางบกระแสเงินสดของทางเลือกแต่ละทาง หารายละเอียดต้นทุนของเงินทุนจากแหล่งเงินทุนหลาย ๆ แห่ง หาอัตราผลตอบแทนโดยใช้วิธีการคำนวณเปรียบเทียบกันหลาย ๆ วิธี และคำนึงถึงความสำคัญของ "เวลา" ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับค่าของเงินเป็นต้น

สำหรับในประเทศไทยจากการสำรวจพบว่าการตัดสินใจลงทุนในสินทรัพย์ประจำ ยังไม่มีหลักเกณฑ์ใดมาตรฐาน หรือมีการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ กันอย่างละเอียดเพียงพอ ทั้งนี้เนื่องจาก

1. ประเทศไทยเพิ่งจะเริ่มปฏิรูปจากการมีอาชีพทางด้านกรเกษตรเป็นหลัก มามีอาชีพทางด้านอุตสาหกรรม ทำให้ผู้ประกอบการทางด้านอุตสาหกรรมยังมีไม่มากเพียงพอ เพราะฉะนั้น จึงเป็นที่หวังได้ว่าเมื่อเขาลงทุนลงไปแล้วเขาจะต้องได้ผลตอบแทนเป็นที่พอใจ
2. ลัทธิเอาอย่างผู้ประกอบการในประเทศไทยส่วนใหญ่ไม่นิยมการคิดค้นผลิตสิ่ง

แปลก ๆ ใหม่ ๆ ขึ้นมา แต่นิยมการตามอย่างผู้ประกอบการอื่นที่ลงทุนดำเนินธุรกิจได้ผล เช่น ธุรกิจโรงแรมเมื่อมีผู้ลงทุนโดยด จะมียุทธศาสตร์สร้างโรงแรมขึ้นอีกมากมายโดยไม่คำนึงถึงสภาพของเศรษฐกิจ และความต้องการของตลาดในที่สุดผู้ประกอบการหลายรายต้องประสบความล้มเหลว เพราะมีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย โดยเฉพาะเงินทุนจำนวนมากที่ใช้ไปในการจัดหาสินทรัพย์ประจำ ธุรกิจที่กำดั่งนิยมดำเนินงานกันมากในปัจจุบันอีกอย่างหนึ่งได้แก่ อุตสาหกรรมทอผ้า และ ยอมผ้า เพราะผากำดั่งเป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในประเทศ และ ต่างประเทศมาก

ด้วยเหตุที่เรานิยมการเอาอย่างกันเช่นนี้ การตัดสินใจลงทุนในสินทรัพย์ประจำจึงไม่มีหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจอย่างเพียงพอ ส่วนใหญ่จะพิจารณาแต่เพียงราคาประกอบกับคุณภาพเท่านั้น

3. ลักษณะของธุรกิจอุตสาหกรรมในประเทศไทยยังเป็นลักษณะครอบครัว กรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ คือเจ้าของบริษัทนั่นเอง การตัดสินใจดำเนินงานจึงขึ้นอยู่กับบุคคลคนเดียว ซึ่งต้องพยายามรักษาผลประโยชน์ส่วนตัวเป็นใหญ่ เช่น การจัดหาแหล่งเงินทุนธุรกิจในประเทศไทย ไม่นิยมการใช้เงินทุนจากหุ้นสามัญ เพราะกลัวเสียสิทธิในการดำเนินงาน การจัดหาสินทรัพย์ประจำก็อาจใช้วิธีติดต่อซื้อจากผู้รู้จักคุ้นเคยกันเป็นส่วนตัวทำให้ขาดการพิจารณารายละเอียดที่เหมาะสมอื่น ๆ

4. ธุรกิจขนาดใหญ่ในประเทศไทย เช่น โรงกลั่นน้ำมัน โรงแรม หรือกิจการเหมืองแร่ เป็นต้น ส่วนใหญ่จะเป็นบริษัทซึ่งบริษัทในต่างประเทศเข้ามาลงทุน ทำให้การตัดสินใจต่าง ๆ อยู่ในขอบเขตจำกัด เช่น การจะจัดหาเครื่องจักร ก็มีหน้าที่แค่เพียงแสดงรายงานผลดีของการมีเครื่องจักรเท่านั้น ไม่มีหน้าที่ในการตัดสินใจจัดหาเครื่องจักรหรือเปรียบเทียบการลงทุนในสินทรัพย์ประจำชนิดหนึ่งกับการลงทุนในโครงการอื่น ๆ เลย เพราะบริษัทแม่ในต่างประเทศจะเป็นผู้รับผิดชอบจัดหาให้ทั้งหมด

5. ตลาดเงินทุน ถึงแม้ว่าขณะนี้รัฐบาลจะได้เข้ามามีบทบาทจัดตั้งตลาดสำหรับซื้อขายหุ้นแล้วก็ตาม แต่ก็ยังไม่มีผู้นิยมเปิดการซื้อขายกันอย่างแพร่หลาย และมีวงแคบเช่น

ตลาดการซื้อขายหุ้นสามัญ หุ้นบริษัทย่อย หุ้นกู้ หรือพันธบัตร เป็นต้น ส่วนแหล่งเงินทุนจากแหล่งอื่น เช่น จากธนาคาร หรือบริษัทเอกชนที่ให้บริการทางการเงิน (Finance Company) ก็มีเพียงไม่กี่แห่ง และแต่ละแห่งก็จำกัดขอบเขตในการให้ ความจำเป็นบางอย่าง (เช่น ธนาคารเงิน ความน่าเชื่อถือ หรือหลักทรัพย์ของผู้อาจไม่เพียงพอ) ทำให้ผู้ประกอบการภาคทองโงเงินลงทุนจากแหล่งที่มีต้นทุนสูง ทำให้การลงทุนนั้นไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร และอาจไม่มีสิทธิที่จะเลือกลงทุนในโครงการอื่นซึ่งให้ผลตอบแทนสูงอีกต่อไป

6. การขาดแคลนสินทรัพย์ประเภททุน (Capital Asset) ประเทศเราเป็นประเทศเล็ก และกำลังพัฒนา เรายังไม่สามารถผลิตสินทรัพย์ประเภททุน เช่น เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ ได้ หรือบางอย่างเราสามารถผลิตได้ แต่คุณภาพยังไม่ดีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ ทำให้เราจำเป็นต้องสั่งซื้อสินทรัพย์ประเภทนี้จากต่างประเทศ โอกาสเลือกซื้อ โอกาสต่อรอง โอกาสการตัดสินใจ ของเราจึงมีจำกัด เพราะเป็นการยากที่เราจะสามารถนำข้อมูลจากผู้ผลิตหลาย ๆ แห่งในโลกมาพิจารณาได้ อย่างเช่น สมุห์บัญชีของบริษัทดังไทย กล่าววว่า

"เขาขายเครื่องจักรนี้ให้เราได้กับุญแล้ว แล้วเราจะมีโอกาสเลือกได้อย่างไร"

ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้การตัดสินใจลงทุนในสินทรัพย์ประจำของประเทศเรามีขอบเขตจำกัด การตัดสินใจทำกันอย่างคร่าว ๆ โดยพิจารณาเฉพาะราคา คุณภาพ บัหือ และความนิยมเป็นปัจจัยสำคัญ บางบริษัทที่มีกิจการใหญ่โต และมั่นคง หรือมีผู้บริหารที่เห็นความสำคัญของการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ โดยละเอียด เช่น บริษัทน้ำมัน บริษัทผลิตถัง บริษัทประกอบรถยนต์ เป็นต้น ก็มีหน้าที่เพียงวิเคราะห์ผลดีของการจัดหาสินทรัพย์ประจำชนิดนั้นมาใช้งานเท่านั้น แต่หน้าที่การตัดสินใจ การเลือกวิธีการจัดหาสินทรัพย์ประจำ การเลือกแหล่งเงินทุน ทางสำนักงานใหญ่ในต่างประเทศจะเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด

ในระยะห้าปีที่ผ่านมาการขยายตัวของอุตสาหกรรมโดยส่วนรวมของประเทศ มีผลทำให้มูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสูงขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 11.5 ต่อปี สูงกว่าอัตราการ

เพิ่มของรายได้ประชาชาติซึ่งเฉลี่ยร้อยละ 7.2 ต่อปี² เป็นผลทำให้ประชาชนมีงานทำมากขึ้น มีรายได้เพิ่มขึ้น และเสียดุลการค้าของทางประเทศน้อยลง ดังนั้นผู้เขียนคิดว่าถ้าธุรกิจอุตสาหกรรมในประเทศไทย ที่มีผู้ถือหุ้นโดยคนไทย หรือมีคนไทยเป็นเจ้าของกิจการ มีการตัดสินใจลงทุนในสินทรัพย์ประจำโดยมีแบบแผนที่ดีแล้ว จะทำให้สินทรัพย์ประจำที่จัดหามาได้ถูกใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผลตอบแทนในการดำเนินงานของธุรกิจจะเพิ่มมากขึ้น อันจะเป็นผลให้ประเทศของเรามีความเจริญก้าวหน้า และพัฒนาการทางด้านต่างๆ ได้มากขึ้น จนสามารถผลิตสินทรัพย์ประเภททุนให้มีคุณภาพ และมีมาตรฐานเป็นที่เชื่อถือ จนไม่ต้องนำเข้าของผลิตในต่างประเทศอีกต่อไป

²สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม รายงานผลงาน ปี 2514 (พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, กันยายน 2515), หน้า 4